

ДЕЛ ОД ПОСЕТИТЕ НА ГРАДОВИ ВО СВЕТОТ ВО ПУБЛИКАЦИЈАТА „СВЕТОТ НА ДЛАНКА“ НА СЛАВЕ КАТИН

Патувањето во Светата земја - Израел во вистин-ската смисла на зборот за нас претставуваше ретко до-жи-вување. Во литературата што ја прочитавме стои дека Израел за Евреите е Ветената земја од Гос-пода на Аврама и на неговите следбеници. Таа е наслед-ство во кое децата на Израел биле водени од Мој-сие по егзодусот од Египет и соединети во моќта на еврејската нација (Хибру), под водството на царот Да-вид и неговиот син Соломон.

Таа е лулка на три големи монотеистички религии: еврејската, христијанската и муслиманската. Но, најважно за христијанскиот свет е тоа што Израел е родната земја на Исус Христос и Светиот град каде што тој бил распнат на крст, потоа погребан и по три дена воскреснал.

Според библските преданија од Стариот завет, првите доселувања на Евреите во Ветената земја - Канаан почнале околу 2.000 години пред Исус Христос. Тие биле номадски сточари од Месопотамија, од Долен Еуфрат и од други места. Нив ги довел патријархот Аврам. Меѓутоа, масовното доселување на Евреите на овие простори почнало со напуштањето на Египет во 1580 година пред Христа под водство на Мојсеј, кој на Синајскиот Рид им ги дал Десетте Божји заповеди.

Еврејскиот народ постои уште од номадскиот период преку создавањето на првата држава на Евреите од 1030 до 930 година пред Христа, па преку нејзиното распаѓање, покорувањето на Евреите и нивната емиграција, до создавањето на еврејската држава која се реализира дури по Втората светска војна, на 14 мај 1948 година.

Денес Израел доживува своевидна револуција во својот развој. Во тоа се уверивме кога го видовме облагородувањето на пустинските предели, изградбата на иригациони системи за наводнување, развојот на земјоделството, на машинската и на другите индустрии. Исто така, таа има сличен подем во современата трансформација на градските урбани средини кои претставуваат интересна симбиоза со богатата историска ризница и библските преданија.

За одбележување е особено тоа што веќе е во тек зелената револуција за освојување на нови пустински предели и нивно претворање во непрегледни зелени оази. Оттука и не случајно се вели дека оваа земја е вистинско чудо. Заслужува да се спомене дека како посебна содржина на живеење во Галилеја се и многубројните колективни населби со општествена, приватна и колективна сопственост. Најзастапени од нив се таканаречените кибуци, во кои се применува колективната организација на трудот, а и колективната сопственост.

Денес во Израел има повеќе од 300 кибуци кои почнале да се формираат пред Првата светска војна, со првите доселувања на голем број Евреи, особено од Русија. Тие се

каракте-ризираат со заедничка сопственост над зем-јиш-тето и над средствата за производство и со распределба според потре-бите на чле-но-вите на семејството и можностите на кибуцот. Дел од нив се формирани и под влијание на разни политички и верски организации.

Местото каде ја допревме Светата земја - Из-раел беше најголемиот и најзначајниот, како за ци-ви-лен така и за воен транспорт, аеродромот „Бен Гу-рион“ во Тел Авив. Тој е најголемиот град во Израел, кој во последно време, од причини што во централното подрачје живеат претежно млади брачни па-ро-ви, а повозрасните се селат во предградието, е на-речен град на младоста.

Според податоците што ги добивме од домаќините, само во градското под-рачје на Тел Авив живеат околу 1.000.000 жители, а заедно со предградијата, тој има повеќе од 1.500.000. Тел Авив е подигнат на просторот до стариот град Јафа. За него се вели дека е град на амбасади, конзули, на разни други дипломатски претставништва и кан-це-ларији, на бизнис центри, на научни институции и на голем број луксузни хотели изградени по должината на Средоземното Море и на многу други важни ус-танови.

Се досетиле умните Евреи да направат ка-мени брани во морето кои придонесуваат да се та-ложи ситен кристален и убав песок на брегот, ка-де е изградена патека за џогерите и огромни плажи за туристите. Сето тоа наликува на плажата Копа-кабана во Рио де Жанеиро.

Тел Авив не е граден по некој одреден урбанистички план, затоа во него се среќаваат различни архитектонски стилови. Осо-бено брзо се градени станбените згради за новодој-ден-ците, по 1948 година. Денес, куќите се претежно од три до пет ката, а се чини дека кулата „Шалом“ е највисока меѓу градбите и стрчи во прос-то-рот.

пишува: **СЛАВЕ КАТИН** □ □